

ако въ Неговъ-тъ власть, да учини, да ты тоа скѣтъ никоги невидиши? Безъ Неговъ-тъ воли ты не бы былъ нищо. Но Той е видиши ли, искалъ, да са намѣриши и ты въ число-то на неброены-те Неговы сздания. Щелъ е и тебе да направи да бъдешъ участникъ на Неговъ-тъ чуднъ благость и милость. Па ето така си ты дошелъ на тоа скѣтъ и ето чи живѣши. Ты Го познавашъ; именуваши Го, и славиши и превозносиши Негово-то скато имя. Той ти са обѣщава и така да речемъ нуди те, да ти бѣде отецъ и желас да бѣдешъ ты Негово чедо. За ради това остави на странъ сички-те твои нескръшенства; отфърли сички-те си желанія и наклоности; оттръси са отъ грижи-те и старанія-та за катадневный-атъ ти хлѣвъ; за ради вѣнкашны-те ти отношенія; за ради твож-тъ сѣдбинъ и за жребіе-то на оныя, кои-то сѣ ти на сръдце-то наймилии и найближнии. Сички-те си грижи и нужды отложи на Бога и ослони са на Него, съ такова твърдо увѣреніе, чи ще Той найдобрѣ за тебе да промысли.

По добрѣ е, по хилла пѣти е по добрѣ и по провиточно да са надѣши на Бога нежели на чело-вѣка. — О ты всемогуща сило, коя-то сичко сдѣржавашъ и съ твож-тъ лъбокъ обимашъ! Тебе когото ма е Спаситель мой, Исусъ Христосъ, научилъ да та именувамъ мой отецъ, кому другому да са покѣря, ако не Тебѣ? На кого друго да са надѣжъ, ако не на Тебѣ едного? — Ты си ма възлюбилъ преди нежели що съмъ азъ на тоа скѣтъ дошелъ, зато си ми и далъ бытіе и животъ, па нека макаръ какво му драго была сѣдбина-та ми;